

686

Besluit van 29 december 1986, houdende vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 10 van de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid (voorschriften inzake aanspraken bij werkloosheid voor bepaalde groepen ambtenaren in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 18 november 1986, Directoraat-Generaal Sociale Zekerheid, Directie Sociale Verzekeringen, Hoofdafdeling Werknemersverzekeringen, Afdeling Werkloosheidsregelingen, nr. SZ/SV/WV/WW/SVW/86/09598;

Gelet op artikel 10 van de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid (Stb. 1986, 567);

De Raad van State gehoord (advies van 22 december 1986, nr. W 12.86.0597);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 23 december 1986, nr. SVW86/10736;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1. BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Artikel 1

1. In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. wet: Algemene burgerlijke pensioenwet (Stb. 1966, 6);
- b. lichaam: elk lichaam, waarvan personeel ambtenaar is in de zin van de wet met uitzondering van het Rijk, provinciën, gemeenten, waterschappen, veenschappen en veenpolders;
- c. werknemer: hij die in dienst is van een lichaam – tenzij hij in dienst is van een lichaam als bedoeld in artikel B2 van de wet dat krachtens subsidievoorwaarden te zijnen aanzien voorschriften toepast omtrent aanspraken bij werkloosheid of in dienst is van een instelling als bedoeld in artikel I-A1, onder d 7, van het Rechtspositiebesluit onderwijspersoneel (Stb. 1985, 110) – en ambtenaar is in de zin van de wet;
- d. orgaan: het bestuur van een lichaam of het gezag dat voor dat lichaam dit besluit uitvoert;

e. minimumloon: het minimumloon per dag, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onderdeel c, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (Stb. 1968, 657), of, indien het een werknemer jonger dan 23 jaar betreft, het voor zijn leeftijd geldende minimumloon, bedoeld in artikel 7, derde lid, en artikel 8, derde lid, van genoemde wet, beide vermeerderd met de daarover berekende vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

2. Tenzij het tegendeel blijkt, wordt onder werknemer een gewezen werknemer begrepen.

Artikel 2

1. In dit besluit wordt verstaan onder laatstelijk genoten bezoldiging: het tot het ambtelijk inkomen in de zin der wet behorend bedrag dat op de dag, voorafgaande aan het ontslag, vast aan de vervulling der betrekking is verbonden, vermeerderd met het bedrag dat, indien het loon per maand wordt betaald, in de twaalf kalendermaanden en, indien het loon per week wordt betaald, in de tweeënvijftig kalenderweken voorafgaande aan het ontslag, gemiddeld per maand, onderscheidenlijk per week, is toegekend aan toelage wegens ploegen- en onregelmatige dienst en aan prestatiebeloning.

2. Indien de bezoldiging geheel of gedeeltelijk uit wisselende inkomsten bestaat, geldt ten aanzien van deze inkomsten als laatstelijk genoten bezoldiging of als deel daarvan de gemiddelde bezoldiging over de twaalf volle kalendermaanden voorafgaande aan het ontslag.

3. Indien in de laatstelijk genoten bezoldiging, bedoeld in het eerste en tweede lid, anders dan ten gevolge van het verwerven van salarisanciënniteit wijziging zou zijn gekomen, wanneer de werknemer op die bezoldiging in dienst zou zijn gebleven, geldt vanaf de dag van wijziging het aldus gewijzigde bedrag als laatstelijk genoten bezoldiging.

4. Indien de laatstelijk genoten bezoldiging, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, meer bedraagt dan het maximumdagloon, bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering (Stb. 1966, 64), wordt dat meerdere niet in aanmerking genomen.

HOOFDSTUK 2. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 3

1. Ten aanzien van de werknemer worden door het orgaan de voorschriften omtrent diens aanspraken bij werkloosheid, bedoeld in de artikelen 4 tot en met 41, in acht genomen.

2. De in het eerste lid bedoelde voorschriften vinden geen toepassing ten aanzien van de werknemer, op wie een regeling betreffende aanspraken op uitkering bij werkloosheid van het lichaam van toepassing is, voor zover die regeling hem geen mindere aanspraken te dier zake verleent dan de regeling overeenkomstig de voorschriften, bedoeld in de artikelen 4 tot en met 41.

HOOFDSTUK 3. VOORSCHRIFTEN

§ 1. *De voorwaarden voor het recht op uitkering*

Artikel 4

Met inachtneming van de artikelen 5 tot en met 9 heeft de werknemer die werkloos is recht op uitkering.

Artikel 5

1. Werkloos is de werknemer die:
  - a. ten minste vijf of ten minste de helft van zijn arbeidsuren per kalenderweek heeft verloren, alsmede het recht op onverminderde doorbetaling van zijn bezoldiging over die uren; en
  - b. beschikbaar is om arbeid te aanvaarden.
2. Onder de in het eerste lid bedoelde arbeidsuren per kalenderweek wordt verstaan het aantal uren waarin de werknemer in de 26 kalenderweken onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van zijn verlies van arbeidsuren gemiddeld per week als werknemer arbeid heeft verricht. Bij de bepaling van het aantal arbeidsuren, bedoeld in de eerste volzin, wordt mede in aanmerking genomen het aantal uren waarin werkzaamheden zijn verricht uit hoofde waarvan hij niet als werknemer wordt beschouwd.
3. Regels, gesteld op grond van artikel 16, derde en vierde lid, van de Werkloosheidswet (Stb.1986, 566), zijn van overeenkomstige toepassing.
4. Voor de toepassing van dit besluit is de eerste dag van werkloosheid de eerste dag waarop een verlies van een of meer uren, alsmede een verlies van het recht op onverminderde doorbetaling van de bezoldiging over die uren intreedt in de kalenderweek waarin zich een situatie voordoet als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, ter zake waarvan de werknemer een aanvraag om uitkering indient.
5. Voor de toepassing van dit besluit is de maandag de eerste dag van de kalenderweek.

Artikel 6

1. Recht op uitkering ontstaat voor een werknemer, indien hij in de periode van 12 maanden onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van zijn werkloosheid, in ten minste 26 weken als werknemer arbeid heeft verricht.
2. Indien werkloosheid intreedt binnen 12 maanden na afloop van perioden waarin de werknemer wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid geen arbeid kon verrichten, wordt de in het eerste lid bedoelde periode van 12 maanden met deze perioden verlengd.
3. De in een week verrichte arbeid wordt slechts in aanmerking genomen, voor zover zij betrekking heeft op de dienstbetrekking waaruit de werknemer werkloos is geworden en op een of meer dienstbetrekkingen waarvoor eerstgenoemde dienstbetrekking in de plaats is gekomen en voor zover zij niet reeds eerder in aanmerking is genomen voor een recht op uitkering.
4. Regels, gesteld op grond van artikel 17, vierde en vijfde lid, van de Werkloosheidswet zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 7

1. Geen recht op uitkering heeft de werknemer die:
  - a. ononderbroken een uitkering ontvangt op grond van de Ziektewet (Stb.1967, 473) of een uitkering die naar aard en strekking daarmee overeenkomt, met ingang van de dag waarop hij deze uitkering vanaf of na het intreden van zijn werkloosheid drie maanden heeft ontvangen;
  - b. een uitkering ontvangt op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (Stb. 1980, 28) of de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb.1977, 492), of een uitkering die naar aard en strekking daarmee overeenkomt berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80%, of een toelage ontvangt op grond van artikel 58, eerste of derde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, die, al dan niet vermeerderd met een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering 70% of meer bedraagt van het dagloon, waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;

- c. een uitkering ontvangt op grond van de Liquidatiewet ongevallen-wetten (Stb. 1967, 99), berekend naar volledige arbeidsongeschiktheid;
  - d. een uitkering ontvangt op grond van hoofdstuk III van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (Stb. 1972, 313), berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80%, of een toelage op grond van dat hoofdstuk, die, al dan niet vermeerderd met de arbeidsongeschiktheidsuitkering, 70% of meer bedraagt van het dagloon waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;
  - e. recht heeft op onverminderde doorbetaling van zijn bezoldiging;
  - f. buiten Nederland woont of verblijf houdt anders dan wegens vakantie;
  - g. op grond van de Vreemdelingenwet (Stb. 1965, 40) kan worden uitgezet;
  - h. rechtens zijn vrijheid is ontnomen;
  - i. de eerste dag van de maand waarin hij 65 jaar wordt heeft bereikt;
  - j. op grond van artikel 17 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering een vrijstelling wegens gemoedsbezwaren heeft of wiens werkloosheid binnen 3 maanden na de datum van intrekking van een zodanige vrijstelling is aangevangen;
  - k. vakantie geniet;
  - l. werkloos is ten gevolge van werkstaking of uitsluiting; of
  - m. werkloos is anders dan ten gevolge van ontslag.
2. Indien een uitkering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, in de daar bedoelde drie maanden niet aan de werknemer is betaald wegens voor hem geldende wachtdagen, of wegens enig handelen of nalaten dat hem redelijkerwijs kan worden verweten, wordt zij voor de toepassing van het eerste lid geacht te zijn ontvangen.
3. Geen recht op uitkering heeft de werknemer over een dag waarop zijn arbeid wordt onderbroken uitsluitend doordat:
- a. deze dag voor hem als rustdag geldt;
  - b. deze dag een nationale of algemeen erkende christelijke feestdag is, dan wel een kerkelijke feestdag, die ter plaatse waar de werknemer pleegt te werken, algemeen als zodanig wordt gevierd.
4. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel e, wordt met bezoldiging gelijkgesteld het deel van de inkomsten dat de werknemer ontvangt in verband met de eindiging van een dienstbetrekking, dat overeenkomt met het bedrag aan bezoldiging dat de werknemer zou hebben ontvangen over de voor hem geldende termijn van opzegging, indien deze in acht zou zijn genomen.
5. Het eerste lid blijft buiten toepassing ten aanzien van de werknemer die uitsluitend uit hoofde van een andere dienstbetrekking dan de dienstbetrekking waaruit hij werkloos is geworden in een omstandigheid verkeert als bedoeld in het eerste lid.
6. Regels, gesteld op grond van artikel 19, zesde lid, van de Werkloosheidswet, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8

1. Het recht op uitkering eindigt:
- a. voor zover de werknemer niet langer werkloos is;
  - b. indien ter zake van na het ontstaan van het recht verrichte arbeid een nieuw recht op uitkering is ontstaan, voor zover het aantal arbeidsuren waarnaar beide rechten samen zijn berekend, vermeerderd met het resterend aantal arbeidsuren per kalenderweek, groter is dan het aantal arbeidsuren, bedoeld in artikel 5, voorafgaande aan het intreden van het verlies van arbeidsuren waarnaar het eerstgenoemde recht is berekend;
  - c. zodra zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 7, eerste lid;
  - d. zodra de voor de werknemer geldende uitkeringsduur is verstreken;
  - e. met ingang van de eerste dag van de tweede maand volgende op die waarin de werknemer in de zin van artikel E 1 van de wet uit hoofde

van ziekten of gebreken blijvend ongeschikt is verklaard de betrekking te vervullen waaruit hij met recht op uitkering is ontslagen;

f. in afwijking van onderdeel e, eindigt het recht op uitkering, indien de werknemer uit hoofde van ziekten of gebreken blijvend ongeschikt is verklaard voor het vervullen van de betrekking, die hij gedurende de met recht op uitkering doorgebrachte tijd bekleedde en waarin hij ambtenaar was in de zin van de wet, met ingang van de dag, waarop de werknemer uit bedoelde betrekking wordt ontslagen.

2. Op grond van het eerste lid, onderdeel a, eindigt het recht op uitkering geheel indien de werknemer:

a. al dan niet opeenvolgend een zodanig aantal uren arbeid in dienstbetrekking of werkzaamheden als bedoeld in artikel 5, tweede lid, tweede volzin, verricht dat een verlies aan arbeidsuren resteert van minder dan vijf en minder dan de helft van zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 5;

b. beschikbaar is om arbeid in dienstbetrekking te aanvaarden voor minder dan vijf en minder dan de helft van zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 5.

3. Op grond van het eerste lid, onderdeel a, eindigt het recht op uitkering gedeeltelijk indien de werknemer:

a. al dan niet opeenvolgend ten minste vijf of de helft van zijn arbeidsuren arbeid in dienstbetrekking of werkzaamheden als bedoeld in artikel 5, tweede lid, tweede volzin, verricht en nog een verlies aan arbeidsuren resteert van ten minste vijf of ten minste de helft van zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 5;

b. beschikbaar is om arbeid in dienstbetrekking te aanvaarden voor minder arbeidsuren dan het aantal dat hij heeft verloren, doch voor ten minste vijf of ten minste de helft van zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 5.

4. Voor de werknemer op wie het derde lid, onderdeel a, van toepassing is, eindigt het recht op uitkering ter zake van het aantal arbeidsuren dat hij de in dat lid bedoelde arbeid of werkzaamheden verricht.

5. Voor de werknemer op wie het derde lid, onderdeel b, van toepassing is, eindigt het recht op uitkering ter zake van het aantal arbeidsuren dat hij minder beschikbaar is voor arbeid.

6. Regels, gesteld op grond van artikel 20, zesde lid, van de Werkloosheidswet, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 9

1. Indien het recht op uitkering op grond van artikel 8, eerste lid, onderdeel a, b of c, geheel of gedeeltelijk is geëindigd en vervolgens de omstandigheid die tot dat eindigen heeft geleid heeft opgehouden te bestaan, herleeft het recht op uitkering met inachtneming van de in het tweede lid bedoelde regels, voor zover geen nieuw recht op uitkering bestaat.

2. Regels, gesteld op grond van artikel 21, tweede lid, van de Werkloosheidswet, zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 2. Het geldend maken van het recht op uitkering

Artikel 10

1. Het orgaan stelt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen drie maanden, vast of een recht op uitkering bestaat, nadat daartoe een schriftelijke aanvraag is ingediend.

2. Van de vaststelling, bedoeld in het eerste lid, stelt het orgaan de belanghebbende onverwijld schriftelijk in kennis.

3. De stukken die het orgaan nodig acht voor de behandeling van de aanvraag dienen door of vanwege de werknemer te worden overgelegd.

Artikel 11

Het recht op uitkering kan niet worden vastgesteld over perioden gelegen voor 26 weken voorafgaande aan de dag waarop de aanvraag om een uitkering werd ingediend.

Artikel 12

1. De werknemer voorkomt dat hij:
  - a. verwijtbaar werkloos wordt;
  - b. werkloos is of blijft, doordat hij:
    - 1°. in onvoldoende mate tracht passende arbeid te verkrijgen;
    - 2°. nalaat aangeboden passende arbeid te aanvaarden of door eigen toedoen geen passende arbeid verkrijgt;
    - 3°. door eigen toedoen geen passende arbeid behoudt; of
    - 4°. in verband met door hem te verrichten arbeid eisen stelt die het aanvaarden of verkrijgen van passende arbeid belemmeren;
  - c. wegens enig handelen of nalaten dat hem redelijkerwijs kan worden verweten geen uitkering ontvangt als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, b, c of d.
2. De werknemer is verwijtbaar werkloos geworden, indien hij:
  - a. zich zodanig verwijtbaar heeft gedragen dat hij redelijkerwijs heeft moeten begrijpen dat dit gedrag zijn ontslag tot gevolg zou kunnen hebben;
  - b. ontslag heeft genomen, zonder dat aan de voortzetting van zijn dienstbetrekking voor hem zodanige bezwaren zijn verbonden dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd.
3. Als passende arbeid, bedoeld in het eerste lid, wordt beschouwd alle arbeid die voor de krachten en bekwaamheden van de werknemer is berekend, tenzij aanvaarding om redenen van lichamelijke, geestelijke of sociale aard niet van hem kan worden gevergd. Niet als passende arbeid wordt beschouwd arbeid in een dienstbetrekking krachtens de Wet Sociale Werkvoorziening (Stb.1967, 687).

Artikel 13

De werknemer is verplicht:

- a. aan het orgaan op zijn verzoek of uit eigen beweging onverwijld alle feiten en omstandigheden mee te delen, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op het recht op uitkering, het geldend maken van het recht op uitkering, de hoogte of de duur van de uitkering, of op het bedrag van de uitkering dat aan de werknemer wordt betaald; en
- b. zich zodanig te gedragen dat hij door zijn doen en laten het orgaan niet benadeelt of zou kunnen benadelen.

Artikel 14

1. De werknemer is verplicht:
  - a. uiterlijk de eerste werkdag volgend op de eerste dag van werkloosheid bij het orgaan aangifte te doen van zijn werkloosheid;
  - b. binnen één week na het intreden van zijn werkloosheid bij het orgaan een aanvraag om een uitkering in te dienen;
  - c. de voorschriften op te volgen die het orgaan ten behoeve van een doelmatige controle stelt;
  - d. zich als werkzoekende bij het arbeidsbureau te doen inschrijven en die inschrijving tijdig te doen verlengen;
  - e. gevolg te geven aan een verzoek van het arbeidsbureau om inlichtingen van belang voor de uitvoering van dit besluit te verstrekken;
  - f. deel te nemen aan een voor hem gewenste opleiding of scholing en voldoende mee te werken aan het bereiken van een gunstig resultaat;
  - g. mee te werken aan een voor hem gewenst onderzoek naar zijn arbeidsgeschiktheid door een geneeskundige, een psycholoog of een beroepskeuze-adviseur;
  - h. de hem op grond van paragraaf 9 van dit hoofdstuk opgelegde verplichtingen na te komen; en
  - i. de voorschriften op te volgen die het orgaan stelt in verband met het genieten van vakantie tijdens de duur van de uitkering.

2. Regels, gesteld op grond van artikel 26, tweede lid, van de Werkloosheidswet, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 15

1. Indien de werknemer een verplichting, hem op grond van de artikelen 12, 13 en 14 opgelegd, niet nakomt, is het orgaan bevoegd de uitkering blijvend geheel te weigeren, tijdelijk of blijvend gedeeltelijk te weigeren of de uitkeringsduur te beperken.

2. Indien de werknemer bij het intreden van zijn werkloosheid een verplichting, hem op grond van de artikelen 13 en 14 opgelegd, niet nakomt, is het orgaan bevoegd de uitkering tijdelijk geheel te weigeren vanaf de eerste dag van zijn werkloosheid.

Artikel 16

Het orgaan dat een uitkering heeft geweigerd of de uitkeringsduur heeft beperkt, beslist, in geval van herleving van het recht op uitkering als bedoeld in artikel 9 opnieuw of een weigering van de uitkering of een beperking van de uitkeringsduur wordt voortgezet.

Artikel 17

1. Indien het arbeidsbureau op grond van duidelijke aanwijzingen van oordeel is of het gegronde vermoeden heeft, dat de werknemer een verplichting, hem op grond van artikel 14, eerste lid, onderdeel d, e, f of h niet nakomt, geeft het van dit oordeel of vermoeden onverwijld schriftelijk kennis aan het orgaan, onder vermelding van de gronden, waarop het oordeel of vermoeden steunt.

2. Onverminderd het eerste lid verschaft het arbeidsbureau aan het orgaan op zijn verzoek inlichtingen die het orgaan voor de uitvoering van dit besluit nodig acht.

§ 3. De betaling van de uitkering

Artikel 18

Het orgaan betaalt de uitkering in de regel per maand achteraf.

Artikel 19

1. Op de uitkering worden geheel in mindering gebracht de inkomsten wegens loonderving, met uitzondering van een uitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering of de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, dan wel een uitkering die naar aard en strekking daarmee overeenkomt op grond van enige andere publiekrechtelijke regeling inzake arbeidsongeschiktheidsuitkering, voor zover deze inkomsten geen verband houden met de eindiging van een dienstbetrekking, alsmede inkomsten uit ouderdomspensioen. Onder ouderdomspensioen wordt verstaan een uit een vervulde dienstbetrekking voortvloeiende, in beginsel levenslange periodieke uitkering bij wijze van oudedagsvoorziening.

2. De inkomsten, bedoeld in het eerste lid, dienen betrekking te hebben op de periode waarover de werknemer recht heeft op uitkering op grond van dit besluit.

3. Artikel 7, tweede lid, is van toepassing op het eerste lid.

4. Indien de werknemer wegens eindiging van een dienstbetrekking ouderdomspensioen ontvangt, wordt, voor zoveel nodig in afwijking van het eerste lid, de uitkering per dag niet hoger gesteld dan op het verschil tussen de uitkering zoals die is of zou zijn vastgesteld op de eerste werkdag na die eindiging en het bedrag van het pensioen per dag dat op die dag is ontvangen.

5. De inkomsten, bedoeld in het eerste lid, met uitzondering van de inkomsten uit ouderdomspensioen worden niet in mindering gebracht indien zij door de werknemer reeds voor het intreden van de werkloosheid werden ontvangen naast de inkomsten uit de dienstbetrekking waaruit hij werkloos is geworden. De inkomsten uit ouderdomspensioen, alsmede de overige inkomsten, bedoeld in het eerste lid, voor zover laatstgenoemde inkomsten worden ontvangen na het intreden van de werkloosheid worden niet op de uitkering in mindering gebracht voor zover zij betrekking hebben op een andere dienstbetrekking dan de dienstbetrekking waaruit de werkloosheid is ontstaan en die dienstbetrekkingen vóór het intreden van de werkloosheid naast elkaar werden vervuld.

6. Regels, gesteld op grond van artikel 34, zevende lid, van de Werkloosheidswet zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 20

Indien de werkloze werknemer arbeid in dienstbetrekking of werkzaamheden als bedoeld in artikel 5, tweede lid, tweede volzin, gaat verrichten gedurende minder dan vijf en minder dan de helft van de arbeidsuren, bedoeld in artikel 5, wordt de uitkering vermindert met 70% van hetgeen hij met die arbeid of werkzaamheden verdient.

§ 4. De duur van de uitkering

Artikel 21

1. De uitkeringsduur is een half jaar, te rekenen vanaf de eerste dag waarop het recht op uitkering is ontstaan.

2. Indien de werknemer:

a. aantoonde in de periode van vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van zijn werkloosheid ten minste gedurende drie jaar in een dienstbetrekking van 8 of meer uren per week te hebben gestaan; of
b. onmiddellijk voorafgaande aan of op zijn eerste dag van werkloosheid recht heeft op een uitkering op grond van een wet als genoemd in artikel 7, eerste lid, onderdeel b, c of d;
wordt de uitkeringsduur, bedoeld in het eerste lid, bij een arbeidsverleden van ten minste:

- 5 jaren, verlengd met drie maanden;
- 10 jaren, verlengd met een half jaar;
- 15 jaren, verlengd met een jaar;
- 20 jaren, verlengd met anderhalf jaar;
- 25 jaren, verlengd met twee jaar;
- 30 jaren, verlengd met twee en een half jaar;
- 35 jaren, verlengd met drie en een half jaar; en
- 40 jaren, verlengd met vier en een half jaar.

3. Het arbeidsverleden, bedoeld in het tweede lid, wordt vastgesteld door samentelling van perioden, gelegen in de vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van de werkloosheid, waarover de werknemer aantoonde in een dienstbetrekking van 8 of meer uren per week te hebben gestaan en de periode gelegen tussen de 18e verjaardag van de werknemer en de dag, gelegen vijf jaar voor het intreden van zijn werkloosheid.

4. Perioden, waarin een persoon:

a. recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80%, of een toelage ontvangt op grond van artikel 58, eerste of derde lid, van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, die al dan niet vermeerderd met een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering 70% of meer bedraagt van het dagloon, waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;

b. ter zake van een dienstbetrekking op grond waarvan hem door het Rijk invaliditeitspensioen was verzekerd, recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80%, of een toelage ontvangt die naar aard en strekking overeenkomt met een toelage als bedoeld in onderdeel a, die al dan niet vermeerderd met die arbeidsongeschiktheidsuitkering 73% of meer bedraagt van de middelsom, waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;

c. een uitkering ontvangt op grond van hoofdstuk III van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80% of een toelage op grond van dat hoofdstuk, die al dan niet vermeerderd met de arbeidsongeschiktheidsuitkering 70% of meer bedraagt van het dagloon, waarnaar de arbeidsongeschiktheidsuitkering is of zou zijn berekend;

d. na eindiging van zijn dienstbetrekking een uitkering ontvangt op grond van de Ziektewet, over de maximale duur, bedoeld in artikel 29, tweede lid, van die wet;

e. een uitkering ontvangt, die naar aard en strekking overeenkomt met een uitkering als bedoeld in onderdeel a of d; worden, indien deze uitkeringen worden ontvangen in verband met een gewezen dienstbetrekking van 8 of meer uren per week, in aanmerking genomen voor de periode van drie jaar, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, en voor de perioden gelegen in de vijf jaar, onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van de werkloosheid, bedoeld in het derde lid.

5. Perioden, waarin een persoon een tot zijn huishouden behorend kind:

a. beneden de leeftijd van 6 jaar verzorgt, zonder dat deze in een dienstbetrekking van 8 of meer uren per week heeft gestaan of een uitkering heeft ontvangen als bedoeld in het vierde lid, worden volledig in aanmerking genomen;

b. vanaf de leeftijd van 6 jaar doch beneden de leeftijd van 12 jaar verzorgt, zonder dat deze in een dienstbetrekking van 8 of meer uren per week heeft gestaan of een uitkering heeft ontvangen als bedoeld in het vierde lid, worden voor de helft in aanmerking genomen; voor de periode van drie jaar, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, en voor de perioden gelegen in de vijf jaar, onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van de werkloosheid, bedoeld in het derde lid.

6. Voor de toepassing van het vijfde lid worden als perioden van verzorging niet meegeteld de periode waarin:

a. de verzorgende persoon als werknemer in de zin van een wettelijke regeling inzake werkloosheid recht heeft op een uitkering ter zake van werkloosheid; en

b. de verzorging buiten Nederland plaatsvindt anders dan tijdens vakantie.

7. Indien er in een gezamenlijke huishouding meer verzorgende personen zijn als bedoeld in het vijfde lid, wordt voor de toepassing van dat lid als verzorgende persoon van het kind beschouwd, degene van deze personen die zij als zodanig hebben aangewezen. Ingeval geen verzorgende persoon wordt aangewezen is het orgaan bevoegd een van hen die naar zijn oordeel als verzorgende persoon moet worden beschouwd, als zodanig aan te wijzen.

8. Voor de toepassing van het vijfde en zevende lid wordt onder:

a. een kind verstaan een eigen, aangehuwd of pleegkind;

b. een pleegkind verstaan een kind dat als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed.

9. Regels, gesteld op grond van artikel 42, negende lid, van de Werkloosheidswet, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 22

1. Telkens nadat het recht op uitkering na een gehele eindiging van dat recht is herleefd op grond van artikel 9, eindigt het recht op uitkering zoveel later dan de in artikel 21, eerste en tweede lid genoemde periode als de periode tussen de eindiging en de herleving van het recht op uitkering heeft geduurd.

2. Indien het recht op uitkering, waarvan de duur wordt bepaald door artikel 21, eerste en tweede lid, door het verrichten van arbeid als werknemer geheel of gedeeltelijk is geëindigd en vervolgens na beëindiging van die arbeid een nieuw recht op uitkering is ontstaan als bedoeld in artikel 4 zonder dat aan de voorwaarde, bedoeld in artikel 21, tweede lid, onderdeel a, wordt voldaan, wordt de duur van die uitkering verlengd met de duur van de verlengde uitkering, bedoeld in artikel 21, tweede lid, die de werknemer als gevolg van de eindiging van het eerdere recht niet heeft ontvangen.

§ 5. De hoogte van de uitkering

Artikel 23

1. De uitkering bedraagt per dag 70% van de laatstelijk genoten bezoldiging.

2. Voor de werknemer die bij het ontstaan van zijn recht op uitkering zijn arbeidsuren, bedoeld in artikel 5, niet volledig heeft verloren of wiens verlies van arbeidsuren tijdens de duur van de uitkering wijziging ondergaat, bedraagt de uitkering 70% van de laatstelijk genoten bezoldiging, vermenigvuldigd met het aantal uren werkloosheid per kalenderweek, gedeeld door het aantal arbeidsuren voorafgaande aan het intreden van het verlies van arbeidsuren waarnaar zijn recht is berekend. Het aantal arbeidsuren voorafgaande aan het intreden van het verlies van arbeidsuren wordt bepaald met toepassing van artikel 5.

3. Het tweede lid vindt geen toepassing voor zover bij de vaststelling van de laatstelijk genoten bezoldiging met de omstandigheden, bedoeld in dat lid, rekening is gehouden.

§ 6. De aanvullende voorwaarden voor het recht op vervolgitkering

Artikel 24

1. De werknemer, die het einde van de uitkeringsduur, bedoeld in artikel 21, tweede lid, heeft bereikt, heeft recht op vervolgitkering.

2. De werknemer die:

a. het einde van de uitkeringsduur, bedoeld in artikel 21, eerste lid, heeft bereikt; en

b. voldoet aan de voorwaarde, bedoeld in artikel 21, tweede lid, onderdeel a of b, doch uitsluitend wegens zijn arbeidsverleden geen recht heeft op verlenging van de uitkeringsduur, bedoeld in artikel 21, tweede lid, heeft recht op vervolgitkering.

§ 7. De duur van de vervolgitkering

Artikel 25

1. De uitkeringsduur is één jaar.

2. In afwijking van het eerste lid is de uitkeringsduur voor de werknemer die op de eerste dag van werkloosheid 57,5 jaar of ouder is, drie en een halfjaar.

Artikel 26

Indien het recht op de vervolgitkering voor het einde van de in artikel 25 bedoelde uitkeringsduur is geëindigd, is artikel 22 van overeenkomstige toepassing.

§ 8. De hoogte van de vervolgitkering

Artikel 27

De uitkering bedraagt per dag 70% van het minimumloon.

Artikel 28

1. Indien de uitkering op grond van artikel 21 berekend was naar een bezoldiging lager dan het minimumloon, bedraagt de uitkering per dag 70% van die bezoldiging.

2. Artikel 23, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat, behoudens het bepaalde in het vierde lid, in plaats van de bezoldiging het minimumloon in aanmerking komt.

3. Voor de werknemer, die naast de uitkering op grond van dit besluit een uitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering of de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet ontvangt, dan wel een uitkering ontvangt die naar aard en strekking daarmee overeenkomt op grond van enige andere publiekrechtelijke regeling inzake arbeidsongeschiktheidsuitkering, bedraagt de uitkering per dag 70% van een percentage van het minimumloon. Het percentage, bedoeld in de eerste volzin, is gelijk aan het verschil tussen 100 en het midden van de arbeidsongeschiktheidsklasse, waarin de werknemer is ingedeeld.

4. Indien de uitkering op grond van artikel 21 was berekend naar een bezoldiging lager dan het minimumloon, wordt voor de toepassing van het tweede en derde lid in plaats van het minimumloon die bezoldiging in aanmerking genomen.

§ 9. De voorzieningen

Artikel 29

Regels, gesteld op grond van artikel 75 van de Werkloosheidswet, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 30

1. Indien de werknemer die recht heeft op een uitkering als bedoeld in artikel 21 of 24 gaat deelnemen aan een voor hem naar het oordeel van het orgaan noodzakelijke opleiding of scholing, blijft het recht op uitkering op grond van die artikelen bestaan totdat die opleiding of scholing is beëindigd.

2. Regels, gesteld op grond van artikel 76, eerste lid, van de Werkloosheidswet, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 31

1. De werknemer die onbeloonde activiteiten verricht is verplicht daarvan mededeling te doen aan het orgaan.

2. De werknemer heeft voor het verrichten van bijzondere vormen van onbeloonde activiteiten voorafgaand toestemming van het orgaan nodig.

3. Regels gesteld op grond van artikel 77, derde lid, van de Werkloosheidswet, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 32

De werknemer, ten aanzien van wie artikel 29, 30 of 31 wordt toegepast, wordt geacht werkloos te zijn en te blijven zolang die toepassing duurt.

Artikel 33

Regels, gesteld op grond van artikel 25 van de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid, zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de werknemer in de zin van dit besluit.

§ 10. De uitkering bij ziekte en arbeidsongeschiktheid

Artikel 34

1. De werknemer aan wie een uitkering is toegekend en die, werkloos zijnde, binnen de termijn gedurende welke hij daaraan aanspraken kan ontlenen, dan wel binnen een maand na afloop van deze termijn, langer dan twee dagen aaneensluitend wegens ziekte verhinderd wordt arbeid te verrichten, ontvangt van de derde dag af gedurende de tijd van bedoelde verhindering, doch ten hoogste gedurende een tijdvak van 52 weken een uitkering ten bedrage van 70% van de laatstelijk genoten bezoldiging. Indien de werknemer ziek wordt tijdens de duur van de vervolgutkering bedraagt de uitkering, in afwijking van de eerste volzin, 70% van het bedrag dat ten grondslag ligt aan de vervolgutkering.

2. De werknemer, die na afloop van de in het eerste lid bedoelde termijn van 52 weken arbeidsongeschikt is, ontvangt een uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering. Indien de werknemer tevens recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, wordt de in de eerste volzin bedoelde uitkering slechts betaald, voor zover deze het bedrag van de arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet overtreft.

3. De artikelen 7, eerste lid, onderdeel i, 8, eerste lid, 10, 11, 12, 13, 14 en 15 zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 11. De uitkering aan nagelaten betrekkingen

Artikel 35

1. Na het overlijden van degene, aan wie een uitkering is toegekend, wordt de uitkering, voorzover niet reeds betaald, tot en met de laatste dag der tweede maand, volgende op die waarin het overlijden plaatsvond, betaald – voor zover mogelijk in een bedrag ineens –

- a. aan de langstlevende der echtgenoten indien de overledene niet duurzaam van de andere echtgenoot gescheiden leefde;
- b. bij ontstentenis van de onder a bedoelde persoon aan de minderjarige wettige of natuurlijke kinderen;
- c. bij ontstentenis van de onder a en b bedoelde personen aan degenen ten aanzien van wie de overledene grotendeels in de kosten van het bestaan voorzag en met wie hij in gezinsverband leefde.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden mede als echtgenoot aangemerkt niet gehuwde personen van verschillend of gelijk geslacht, die duurzaam een gezamenlijke huishouding voeren, tenzij het betreft personen tussen wie bloedverwantschap in de eerste of tweede graad bestaat.

3. Van een gezamenlijke huishouding als bedoeld in het tweede lid, kan slechts sprake zijn indien twee ongehuwde personen gezamenlijk voorzien in huisvesting en bovendien beiden een bijdrage leveren in de kosten van de huishouding dan wel op andere wijze in elkaars verzorging voorzien.

4. Regels, gesteld op grond van artikel 35, vierde lid, van de Ziektewet, zijn van overeenkomstige toepassing.

5. Met degene, aan wie een uitkering is toegekend, wordt voor de toepassing van het eerste lid gelijkgesteld, degene, wiens overlijden heeft plaatsgevonden in de maand waarin hij de leeftijd van 65 jaar zou hebben bereikt doch vóór het bereiken van deze leeftijd, en die uitsluitend ingevolge het in artikel 7, onderdeel i, bepaalde over de dag van zijn overlijden geen recht op uitkering had. De uitkering wordt alsdan uitbetaald met ingang van de dag van het overlijden. Het bedrag, van de uitkering is gelijk aan hetgeen zou zijn toegekend, indien artikel 7, onderdeel i, geen toepassing had gevonden.

6. Bij de toepassing van het eerste tot en met het vijfde lid wordt de uitkering met ingang van de dag na het overlijden, verhoogd tot:

a. de laatstelijk genoten bezoldiging, indien het overlijden plaatsvindt tijdens de duur van de uitkering, bedoeld in artikel 21, of

b. het bedrag dat ten grondslag ligt aan de vervolguitkering, indien het overlijden plaatsvindt tijdens de duur van de vervolguitkering.

7. Indien er geen rechthebbenden als bedoeld in het eerste lid zijn, wordt de uitkering, voorzover niet reeds betaald, na het overlijden van degene aan wie deze is toegekend anders dan op grond van het vijfde lid tot en met de laatste dag der maand waarin het overlijden plaatsvond betaald aan de persoon of de personen, die daarvoor naar het oordeel van het orgaan op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt onderscheidenlijk komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij het orgaan heeft onderscheidenlijk hebben ingediend.

8. Bij de toepassing van het eerste en het vijfde lid blijft het bepaalde in de artikelen 7, onderdeel i, 21 en 25 buiten toepassing.

9. Bij overlijden in de periode van ziekte of arbeidsongeschiktheid, bedoeld in artikel 34, bestaat geen aanspraak op een uitkering als in dit artikel bedoeld.

§ 12. *Overgangsbepalingen*

Artikel 36

1. Het bepaalde bij en krachtens artikel 6, derde lid, van de Werkloosheidswet (Stb. 1967, 421), zoals die wet luidde op de dag, voorafgaande aan die waarop de Werkloosheidswet in werking treedt, blijft van toepassing ten aanzien van de persoon die op de dag, voorafgaande aan die waarop de Werkloosheidswet in werking treedt, recht op uitkering als bedoeld in het Koninklijk besluit van 4 december 1979 (Stb. 769) op grond van dat artikel had, zolang hij niet de maximum uitkeringsduur als bedoeld in dat besluit heeft bereikt.

2. Voor de toepassing van artikel 19 van het besluit, bedoeld in het eerste lid, wordt als gehuwd aangemerkt de ongehuwde persoon, die op grond van artikel 1, derde, vierde en vijfde lid van de Toeslagenwet (Stb. 1986, 562) als gehuwd of echtgenoot wordt aangemerkt.

Artikel 37

1. In aansluiting op het eindigen van het recht op uitkering, bedoeld in artikel 36, heeft de in dat artikel bedoelde persoon recht op uitkering, tenzij dit besluit dat verhindert.

2. De artikelen 1 tot en met 23, 34 en 35 zijn van toepassing op de personen, bedoeld in het eerste lid.

3. In afwijking van artikel 21, eerste en tweede lid, is de uitkeringsduur voor de in het eerste lid bedoelde persoon, die op de eerste dag van de werkloosheid:

a. jonger is dan 22,5 jaar, indien hij aantoonst in de periode van drie jaar aan het intreden van zijn werkloosheid onmiddellijk voorafgaande, ten minste gedurende twee en een half jaar als werknemer in de zin van de Werkloosheidswet (Stb. 1967, 421) of de Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) in een dienstbetrekking van 8 of meer uren per week te hebben gestaan: een half jaar;

b. 22,5 jaar of ouder is, doch jonger dan 29,5 jaar: één jaar;

c. 29,5 jaar of ouder is, doch jonger dan 34,5 jaar: anderhalf jaar;

d. 34,5 jaar of ouder is, doch jonger dan 57,5 jaar: twee jaar;

e. 57,5 jaar of ouder is: zeven en een halfjaar.

4. Voor de werknemer, bedoeld in het derde lid, onderdeel a, b en c, wordt de uitkeringsduur verlengd met een half jaar, indien hij aantoonst in de periode van vijf jaar aan het intreden van zijn werkloosheid onmiddellijk voorafgaande, ten minste gedurende drie jaar als werknemer in de zin van de Werkloosheidswet (Stb. 1967, 421) of de Wet Werkloosheidsvoorziening in een dienstbetrekking van 8 of meer uren per week te hebben gestaan.

5. Perioden waarin de werknemer:

a. voor de dag, waarop de Werkloosheidswet in werking treedt ter zake van een geëindigde dienstbetrekking van 8 of meer uren per week recht had op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering berekend naar een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer;

b. voor of vanaf de dag, waarop de Werkloosheidswet in werking treedt ter zake van een geëindigde dienstbetrekking van 8 of meer uren per week op grond waarvan hem door het Rijk invaliditeitspensioen was verzekerd, recht had op een arbeidsongeschiktheidsuitkering berekend naar een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer;

c. voor de dag, waarop de Werkloosheidswet in werking treedt, recht had op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van hoofdstuk III van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen berekend naar een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer;

d. voor de dag, waarop de Werkloosheidswet in werking treedt, ter zake van een geëindigde dienstbetrekking van 8 of meer uren per week recht had op een uitkering op grond van de Ziektewet over de maximale duur, bedoeld in artikel 29, tweede lid, van die wet;

e. anders dan genoemd in onderdeel a tot en met d, voor of vanaf de dag, waarop de Werkloosheidswet in werking treedt, recht had op een uitkering, die naar aard en strekking overeenkomt met een uitkering als bedoeld in onderdeel a of d;

worden in aanmerking genomen voor de periode van twee en een half jaar, bedoeld in het derde lid, en de periode van drie jaar, bedoeld in het vierde lid.

6. Tijdens de duur op grond van het derde lid is artikel 19, vierde lid, niet van toepassing. Tevens worden, in afwijking van artikel 19, vijfde lid, tijdens de duur op grond van het derde lid, inkomsten uit ouderdomspensioen niet op de uitkering in mindering gebracht, voor zover zij door de werknemer reeds vóór het intreden van zijn werkloosheid werden genoten naast de inkomsten uit het beroep, waaruit hij werkloos is.

7. Artikel 21, vierde tot en met negende lid, is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de periode van twee en een half jaar, bedoeld in het derde lid en de periode van drie jaar, bedoeld in het vierde lid.

8. De artikelen 22 en 30 zijn van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de uitkeringsduur, bedoeld in het derde en vierde lid.

9. De in het eerste lid bedoelde personen worden geacht te voldoen aan de voorwaarde, bedoeld in artikel 6.

Artikel 38

1. De persoon die op de dag, onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van zijn werkloosheid, werknemer in de zin van dit besluit was en die in de periode van 12 maanden, bedoeld in artikel 6, in weken, gelegen vóór de dag, waarop de Werkloosheidswet in werking treedt, arbeid als

werknemer in de zin van de Werkloosheidswet (Stb. 1967, 421) of de Wet Werkloosheidsvoorziening, dan wel zijn militaire dienstplicht of in plaats daarvan vervangende dienst heeft vervuld, wordt met betrekking tot de weken waarin hij deze arbeid heeft verricht beschouwd als werknemer in de zin van dit besluit.

2. De persoon, die op de dag, onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van zijn werkloosheid, werknemer in de zin van dit besluit was en die in de periode van 12 maanden, bedoeld in artikel 6, in weken vanaf de dag waarop de Werkloosheidswet in werking treedt, arbeid heeft verricht als werknemer in de zin van die wet of in een arbeidsverhouding ter zake waarvan hem door het Rijk invaliditeitspensioen is verzekerd, wordt met betrekking tot de weken waarin hij deze arbeid heeft verricht beschouwd als werknemer in de zin van dit besluit.

3. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op de persoon die op de dag, onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van zijn werkloosheid, werknemer in de zin van het Koninklijk besluit van 4 december 1979 (Stb. 769) op grond van artikel 6, derde lid, van de Werkloosheidswet (Stb. 1967, 421) was en wiens werkloosheid begint op de dag waarop de Werkloosheidswet in werking treedt.

4. Artikel 6, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het eerste, tweede en derde lid.

5. Regels, gesteld op grond van artikel 12, zesde lid, van de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 39

1. De persoon die op de dag, onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van zijn werkloosheid, werknemer in de zin van dit besluit was, wordt voor de toepassing van de artikelen 21 en 24 als werknemer in de zin van dit besluit beschouwd gedurende de periode waarin hij:

a. voor de dag, waarop de Werkloosheidswet in werking treedt, als werknemer in de zin van de Werkloosheidswet (Stb. 1967, 421) of de Wet Werkloosheidsvoorziening in dienstbetrekking heeft gestaan dan wel zijn militaire dienstplicht of in plaats daarvan vervangende dienst heeft vervuld;

b. vanaf de dag, waarop de Werkloosheidswet in werking treedt, werknemer was in de zin van die wet of een arbeidsverhouding had terzake waarvan hem door het Rijk invaliditeitspensioen was verzekerd.

2. Ten aanzien van de persoon, bedoeld in artikel 38, derde lid, is het eerste lid, onderdeel a, van overeenkomstige toepassing.

3. Met betrekking tot de periode voor de dag, waarop de Werkloosheidswet in werking treedt, is artikel 37, vijfde lid, van overeenkomstige toepassing.

4. Met betrekking tot de periode vanaf de dag, waarop de Werkloosheidswet in werking treedt, is artikel 37, vijfde lid, onderdeel b en e, van overeenkomstige toepassing.

5. Regels, gesteld op grond van artikel 21, vijfde lid, van de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 40

Ten aanzien van de persoon die 21 jaar of ouder is, doch jonger dan 27 jaar en voor de toepassing van de Toeslagenwet niet als gehuwd zou worden aangemerkt, indien die wet op hem van toepassing zou zijn geweest en op grond van dit besluit in aanmerking komt voor een werkloosheidsuitkering, berekend naar een bezoldiging welke ten minste gelijk is aan 70% van het minimumloon, is het bepaalde bij en krachtens artikel 24 van de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 41

Ten aanzien van

- a. de werknemer, die ontslagen wordt op of na de dag, waarop dit besluit in werking treedt, en
- b. de in artikel 37, eerste lid, bedoelde persoon,

geldt, dat hem nimmer minder voordelen toekomen dan wanneer de Werkloosheidswet en de Toeslagenwet op hem van toepassing zouden zijn geweest.

HOOFDSTUK 4. SLOTBEPALINGEN

Artikel 42

De uit de artikelen 4 tot en met 41 voortvloeiende kosten komen ten laste van het orgaan.

Artikel 43

De Algemene termijnenwet (Stb. 1964, 314) is niet van toepassing op de termijnen, gesteld in de artikelen 34, eerste lid, en 35.

Artikel 44

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1987. Indien het Staatsblad, waarin dit besluit wordt geplaatst, wordt uitgegeven na 30 december 1986, treedt het in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst, en werkt terug tot 1 januari 1987.

Lasten en bevelen, dat dit besluit, met daarbij behorende nota van toelichting, in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 29 december 1986

Beatrix

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. de Koning

Uitgegeven de *dertigste* december 1986

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 januari 1987, nr. 8.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

1. Op grond van artikel 10 van de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid – Invoeringswet – (Stb. 1986, 567) kunnen bij algemene maatregel van bestuur (a.m.v.b.) voor bepaalde groepen ambtenaren in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet (ABP) voorschriften worden gegeven inzake aanspraken bij werkloosheid ten laste van het orgaan waarbij zij laatstelijk in dienst waren.

Het artikel heeft betrekking op degene, die ambtenaar is uit hoofde van zijn arbeidsverhouding tot een lichaam als bedoeld in artikel A1, onderdeel d, van de ABP, niet zijnde het Rijk, een provincie, gemeente, waterschap, veenschap of veenpolder. Artikel 10 is echter niet van toepassing op degene, die ambtenaar is uit hoofde van zijn arbeidsverhouding tot een lichaam als bedoeld in artikel B2 van de ABP (bijzonder onderwijs) mits zodanig lichaam krachtens subsidievoorwaarden zodanige voorschriften toepast.

De werkingsduur van de a.m.v.b. eindigt op grond van het eerste lid van artikel 10 van de Invoeringswet op het tijdstip, bedoeld in de a.m.v.b. op grond van artikel 7 van de nieuwe Werkloosheidswet – nWW – (Stb. 1986, 566). Dat is het tijdstip, waarop personen aan wie door het Rijk invaliditeitspensioen is verzekerd, (tot welke categorie ook de in artikel 10 van de Invoeringswet bedoelde personen behoren) daadwerkelijk onder de kring van verzekerden van de nWW komen te vallen.

2. De in artikel 10 van de Invoeringswet vervatte regeling is ontleend aan artikel 6, derde lid, van de Werkloosheidswet – WW – (Stb. 1967, 421).

In artikel 2, eerste lid, van de Invoeringswet is bepaald dat de WW wordt ingetrokken. Ook artikel 6, derde lid, van de WW en het daarop berustende KB van 4 december 1979 (Stb. 769) worden derhalve ingetrokken bij invoering van de nWW.

In dit verband is van belang, dat artikel 10 van de Invoeringswet ook de mogelijkheid biedt om bepalingen van overgangsrecht in deze a.m.v.b. op te nemen voor personen die bij invoering van de nWW onder de werkingssfeer vallen van het KB van 4 december 1979 (Stb. 769).

De voorliggende a.m.v.b. strekt ertoe de bestaande garantieregeling op grond waarvan betrokkene nimmer minder voordelen toekomen dan wanneer de WW op hem van toepassing zou zijn geweest voorshands te continueren tot het tijdstip, bedoeld in de a.m.v.b. op grond van artikel 7 van de nWW (zie hiervoor onder 1) en af te stemmen op de nWW, waarin de WW en de Wet Werkloosheidsvoorziening WWV (Stb. 1964, 485) worden geïntegreerd.

3. De hoofdlijnen van de a.m.v.b. kunnen als volgt worden samengevat:

a. Elk lichaam in de zin van deze a.m.v.b. dat een uitkeringsregeling kent, zal de regeling dienen te toetsen aan de in deze a.m.v.b. opgenomen voorschriften. Voor zover uit de toetsing blijkt, dat de eigen werkloosheidsregeling op bepaalde punten minder gunstig is, zullen de voorschriften een aanvullende werking hebben. In ieder geval zullen de voorschriften in acht genomen dienen te worden door de lichamen die geen eigen werkloosheidsregeling hebben getroffen.

b. De bepalingen van de nWW met betrekking tot de voorwaarden voor het recht op uitkering, het geldend maken van het recht op uitkering, de betaling van de uitkering, de duur van de loondervingsuitkering, de hoogte van de loondervingsuitkering, overeenkomstige bepalingen met betrekking tot de vervolguitkering en de voorzieningen zijn in beginsel overgenomen in de a.m.v.b. Op een aantal punten is echter rekening gehouden met specifiek voor overheids personeel geldende afwijkende situaties.

c. Evenals in de a.m.v.b. op grond van artikel 6, derde lid, van de WW zijn er ook voorschriften opgenomen inzake het recht op uitkering bij ziekte en arbeidsongeschiktheid alsmede een uitkeringsregeling aan nagelaten betrekkingen in geval van overlijden tijdens de duur van de werkloosheidsuitkering.

d. Voorts is een overgangsregeling getroffen voor personen die bij invoering van de nWW aanspraken ontlenen aan de in het KB van 4 december 1979 (Stb. 769) neergelegde voorschriften.

Dat naar analogie van de in de Invoeringswet getroffen regeling voor personen met recht op WW-uitkering bij intrekking van de WW.

e. Op grond van de voorliggende a.m.v.b. zullen aan belanghebbenden nimmer minder voordelen toekomen dan wanneer de nWW en de Toeslagenwet (Stb. 1986, 562) van toepassing zouden zijn geweest.

f. De uit de a.m.v.b. voortvloeiende kosten komen, evenals thans het geval is met betrekking tot het KB van 4 december 1979 (Stb. 769), ten laste van de lichamen in de zin van de a.m.v.b.

g. Tegen beslissingen uit hoofde van deze a.m.v.b. staat, evenals thans het geval is tegen beslissingen uit hoofde van de a.m.v.b. krachtens artikel 6, derde lid, van de WW, beroep open volgens de algemeen geldende regels. De werknemers in de zin van deze a.m.v.b. zullen zich dus bij geschil tot de burgerlijke rechter dienen te wenden, tenzij zij ambtenaren zijn in de zin van de Ambtenarenwet 1929. Ambtenaren in de zin van de Ambtenarenwet 1929 kunnen in beroep gaan bij het ambtenarengerecht en de Centrale Raad van Beroep.

4. Voor wat betreft de financiële consequenties wordt het volgende opgemerkt.

De financiële gevolgen van de in deze a.m.v.b. opgenomen garantieregeling zijn zeer beperkt. Het betreft een tijdelijke verschuiving van lasten van de huidige WWV naar die ingevolge deze garantieregeling. Voorgesteld wordt de duur, waarop de regeling betrekking heeft, uit te breiden van de huidige WW-periode (6 maanden) naar die van de nWW.

De lasten uit hoofde van de garantieregeling kunnen niet afzonderlijk worden gekwantificeerd. De regeling is immers alleen van toepassing op een zeer beperkte categorie overheidspersoneel. Het betreft slechts personeel in dienst van lichamen in de zin van deze a.m.v.b. die geen eigen regeling hebben danwel een eigen regeling hebben die een beperkter uitkeringsrecht geeft dan deze a.m.v.b. De betrokken groep werklozen kan niet op basis van bestaande informatie worden gekwantificeerd. De indruk bestaat dat het slechts om een beperkt aantal gevallen gaat.

De uit de collectieve middelen gefinancierde B-3-instellingen krijgen financiële ruimte toebedeeld die overeenkomst met de kosten die thans door de gemeenten worden gemaakt voor WWV-uitkeringen ten behoeve van gewezen overheidspersoneel. Met de financiële middelen, die met het oog hierop in de beschikbaar te stellen ruimte worden verdisconteerd, kunnen de B-3-instellingen regelingen treffen terzake van werkloosheid respectievelijk bestaande regelingen aanvullen of aanpassen zodat deze voldoen aan hetgeen geregeld is in deze a.m.v.b. Daarnaast blijft in het kader van de Wet arbeidsvoorwaardenontwikkeling G- en G-sector de mogelijkheid bestaan dat extra ruimte wordt toegekend. Hiertoe kan bijvoorbeeld reden zijn wanneer als gevolg van overheidsbeslissingen afvloeiing van personeel onvermijdelijk is in een omvang die belangrijk uitgaat boven een normaal gemiddeld verloop.

Tenslotte verdient nog de aandacht, dat het een tijdelijke regeling betreft. De regeling vervalt immers op het moment dat het overheidspersoneel daadwerkelijk onder de nWW wordt gebracht. De lasten uit hoofde van de garantieregeling zullen dan – tegelijkertijd met de betrokken werkloosheidslasten voor het gehele overheidspersoneel – uiteindelijk worden overgeheveld van de rijksbegroting naar de fondsen.

5. In verband met de dereguleringsaspecten kan het volgende worden opgemerkt. Zoals hiervoor reeds is vermeld is de onderhavige a.m.v.b. een tijdelijke maatregel. De regeling geldt tot het tijdstip, bedoeld in de op grond van artikel 7 van de nWW te treffen a.m.v.b.

Bij de voorliggende a.m.v.b. is aansluiting gezocht bij de nWW.

In verband daarmee houdt de a.m.v.b. een groot aantal artikelen in, waarvan de redactie geheel of nagenoeg geheel gelijk is aan die van overeenkomstige artikelen in de nWW dan wel, voor wat betreft het overgangsrecht, de Invoeringswet. In het kader van de nWW en de Invoeringswet zijn de artikelen reeds uitvoerig toegelicht. De toelichting op de overeenkomstige artikelen in deze a.m.v.b. is daarom summier.

Waar in het kader van de nWW of de Invoeringswet uitvoeringsmaatregelen dienen te worden getroffen of de bevoegdheid daartoe is gecreëerd, is in de analoge artikelen van de voorliggende a.m.v.b. volstaan met het van overeenkomstige toepassing verklaren van die uitvoeringsmaatregelen. De voorliggende a.m.v.b. bevat in verband daarmee geen delegatiebepalingen en zal op dat punt geen werklastverzwaring met zich brengen.

Voor de lichamen, bedoeld in deze a.m.v.b. zal enige werklastverzwaring optreden omdat zij, indien zij een eigen uitkeringsregeling hebben, deze moeten toetsen aan de minimumvoorschriften van deze a.m.v.b.

Het invoeren van de onderhavige regeling zal in de beginfase enige werklastverzwaring van het justitieel apparaat kunnen meebrengen. Gelet op de omvang van de groep belanghebbenden zal deze verzwaring zeer gering zijn.

Artikelsgewijze toelichting

Artikelen 1, 2 en 3

De strekking van deze artikelen is in hoofdzaak gelijk aan die van de artikelen 1, 2 en 3 van het KB van 4 december 1979, Stb. 769. De zinsnede «onvrijwillige werkloosheid» is echter steeds gewijzigd in «werkloosheid». Dat in overeenstemming met de strekking en de terminologie van de nWW.

In artikel 1, eerste lid, onderdeel c, is van het begrip «werknemer» uitgezonderd het personeel dat is verbonden aan bepaalde B3 instellingen die vallen onder het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen. Daarvoor geldt als motivering, dat het gewenst is, dat de arbeidsvoorwaarden voor deze categorie van personen zoveel mogelijk gelijk is aan die van het overige onderwijspersoneel.

Voorts is in artikel 1, eerste lid, onderdeel e, een definitie opgenomen van «minimumloon».

Aangezien voor de nWW-uitkeringen een maximumdagloon geldt, ligt het in de rede – gelet op het karakter van deze regeling – datzelfde maximumdagloon ook aan te houden als maximumbedrag aan «laatstelijk genoten bezoldiging». In het vierde lid van artikel 2 is terzake een bepaling opgenomen.

Artikel 4

Dit artikel is gelijk aan artikel 15 van de nWW.

Artikel 5

Dit artikel bevat het werkloosheids criterium. Dat criterium is gelijk aan het in artikel 16 van de nWW neergelegde criterium.

Als toelatingscriterium geldt «werkloosheid» en niet – zoals in het KB van 4 december 1979 (Stb. 769) – «onvrijwillige werkloosheid». Bij verwijtbare werkloosheid is het orgaan op grond van artikel 15 bevoegd een administratieve sanctie toe te passen.

Voorts is van belang dat er op grond van artikel 7, eerste lid, onderdeel m, geen recht op uitkering bestaat als de dienstbetrekking voortduurt.

Artikel 6

Dit artikel, waarin de referte-eis is geregeld, is in hoofdzaak gelijk aan artikel 17 van de nWW. Een expliciete bepaling, zoals in artikel 17 van de nWW, waarbij rekening wordt gehouden met het verlies van het werknemerschap en vervolgens het herkrijgen van het werknemerschap, is niet opgenomen in artikel 6. Een dergelijke regeling past niet in de opzet van het onderhavige besluit. Naar analogie van het KB van 4 december 1979 (Stb. 769) is in artikel 1, tweede lid, namelijk bepaald, dat onder werknemer ook een gewezen werknemer wordt begrepen, tenzij het tegendeel blijkt.

Artikel 7

Dit artikel stemt overeen met de leden een tot en met zes van artikel 19 van de nWW. Het artikel gaat over de uitsluitingsgronden van het recht op uitkering.

Artikel 7, eerste lid, onderdeel m, komt niet voor in artikel 19 van de nWW. Die bepaling is opgenomen omdat het in de rede ligt deze a.m.v.b. te beperken tot ontslag-werkloosheid. Dat in overeenstemming met de huidige regeling op grond van artikel 6, derde lid, van de WW.

Artikel 8

Dit artikel regelt het geheel of gedeeltelijk eindigen van het recht op uitkering. Het artikel is ontleend aan artikel 20 van de nWW. De bepalingen in het eerste lid, onderdelen e en f, stemmen overeen met artikel 17, eerste lid, onderdeel a en tweede lid, van het KB van 4 december 1979 (Stb. 769).

Artikel 9

Nadat een recht op uitkering geheel of gedeeltelijk is geëindigd, bijvoorbeeld wegens het verrichten van arbeid, kan het zich voordoen dat vervolgens weer werkloosheid intreedt, zonder dat er een nieuw recht op uitkering is. Dat zal bijvoorbeeld het geval kunnen zijn, indien de werkzaamheden nog geen 26 weken hebben geduurd, zodat niet wordt voldaan aan de referte-eis. Voor dergelijke situaties kan een oud recht op uitkering herleven. In artikel 9 wordt dit geregeld. Het artikel is in hoofdzaak gelijk aan artikel 21 van de nWW.

In de toelichting op artikel 6 is reeds ingegaan op het niet overnemen in dit besluit van artikel 8 van de nWW. In verband daarmee ontbreekt eveneens in dit artikel een bepaling analoog aan de in artikel 21 van de nWW voorkomende zinsnede met betrekking tot artikel 8 van de nWW.

Artikel 10

Dit artikel is ontleend aan artikel 22 van de nWW en het zesde lid van artikel 4 van het KB van 4 december 1979 (Stb. 769).

Artikel 11

Dit artikel is gelijk aan de eerste volzin van artikel 23 van de nWW.

Artikelen 12, 13 en 14

Deze artikelen zijn ontleend aan de artikelen 24, 25 en 26 van de nWW. De artikelen bevatten een aantal verplichtingen voor de werknemer. Verplichtingen die gericht zijn op het voorkomen of het zo beperkt mogelijk houden van het recht op uitkering. Voorts betreft het verplichtingen om de rechtmatigheid van de uitkering te kunnen controleren.

Artikel 15

Indien de werknemer een verplichting als bedoeld in de artikelen 12, 13 en 14 niet nakomt, is het orgaan op grond van artikel 15 bevoegd een administratieve sanctie te treffen. De bepaling is ontleend aan artikel 27 van de nWW.

Artikel 16

Dit artikel is gelijk aan artikel 28 van de nWW.

Artikel 17

Dit artikel is gelijk aan artikel 29 van de nWW.

Artikel 18

Dit artikel bevat een voorschrift inzake de betaling van de uitkering.

Artikel 19

Dit artikel komt in hoofdzaak overeen met artikel 34 van de nWW. Het artikel regelt de samenloop met inkomen uit vroegere arbeid.

Artikel 20

Dit artikel komt overeen met artikel 35 van de nWW.

Het artikel regelt de samenloop met inkomen uit werkzaamheden, die aangevangen zijn nadat het recht op werkloosheidsuitkering is ontstaan. Het gaat om werkaanvaarding van geringe omvang waardoor de mate van werkloosheid niet vermindert. Van de inkomsten wordt 70% in mindering gebracht op de uitkering.

Artikel 21

Dit artikel komt overeen met artikel 42 van de nWW. Het bevat een regeling voor de bepaling van de duur van de aan de bezoldiging gerelateerde uitkering.

De werknemer die werkloos wordt en voldoet aan de gestelde voorwaarden (verlies van een voldoende aantal arbeidsuren, beschikbaar blijft om arbeid te aanvaarden, voldoet aan de referte-eis, niet valt onder een uitsluitingsgrond) heeft gedurende een half jaar recht op een uitkering. Die uitkeringsduur kan worden verlengd met een periode van drie maanden tot maximaal vier en een half jaar. Voor deze verlenging komen in aanmerking:

- zij die kunnen aantonen in de vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan de werkloosheid ten minste gedurende drie jaren in een dienstbetrekking van 8 of meer uren per week te hebben gestaan (de zogenaamde arbeidsverleden-eis van 3 uit 5);
- zij die op of onmiddellijk vóór de eerste werkloosheidsdag recht hebben op een uitkering op grond van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW), de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (WAMIL).

Perioden, gedurende welke men een uitkering ontvangt op grond van de AAW, de WAO, de WAMIL of de ABP tellen mee voor de arbeidsverleden-eis (mits er sprake is van een arbeidsongeschiktheid van ten minste 80%). Voorts tellen mee perioden, gedurende welke men na beëindiging van de dienstbetrekking, recht heeft op ziekgeld op grond van de ZW.

Voldoet men aan de gestelde voorwaarden voor verlenging dan wordt de duur van de verlenging vastgesteld. Daarvoor is doorslaggevend het arbeidsverleden. Dat arbeidsverleden omvat vooralsnog zowel een feitelijk als een fictief deel.

Het feitelijke arbeidsverleden wordt gevormd door de tijd, dat men de laatste vijf jaar, voorafgaande aan het intreden van de werkloosheid, een dienstbetrekking heeft gehad van 8 of meer uren per week.

Het fictieve arbeidsverleden bestaat uit de periode, gelegen tussen de 18e verjaardag van de werknemer en de dag, gelegen vijf jaar voor het intreden van de werkloosheid.

Het totale arbeidsverleden is de som van het feitelijke en het fictieve arbeidsverleden.

De hiervóór genoemde perioden die meetellen voor de arbeidsverleden-eis tellen ook mee voor de bepaling van het feitelijke arbeidsverleden.

Perioden, gedurende welke men verhinderd was in dienstbetrekking te werken wegens het verzorgen van kleine kinderen, kunnen meetellen voor de arbeidsverleden-eis en voor het feitelijke arbeidsverleden (het zogenaamde verzorgingsforfait). De betreffende periode telt voor 100% mee als het gaat om de verzorging van een kind jonger dan 6 jaar en voor 50% als het gaat om een kind van 6 tot 12 jaar.

Artikel 22

Dit artikel geeft aan gedurende welke periode men recht heeft op uitkering na hernieuwde werkloosheid als er nog sprake is van een «tegoed» uit het vorige werkloosheidsgeval.

De regeling komt overeen met artikel 43 van de nWW.

Artikel 23

Dit artikel komt overeen met artikel 47 van de nWW.

Artikelen 24 tot en met 28

Deze artikelen komen overeen met de artikelen 48 tot en met 52 van de nWW. Deze artikelen betreffen het recht op vervolgitkering.

De hoofdregel is dat de vervolgitkering wordt verleend na afloop van de in artikel 21, tweede lid, bedoelde uitkering (artikel 24, eerste lid). Het tweede lid van artikel 24 bevat een uitzondering op die hoofdregel.

De vervolgitkering bedraagt 70% van het bruto minimumloon (artikel 27). In artikel 1, onderdeel e, is gedefinieerd wat onder minimumloon moet worden verstaan. Artikel 28 geeft aan in welke situaties de vervolgitkering lager zal zijn dan 70% van het minimumloon.

Artikelen 29 tot en met 33

Deze artikelen hebben betrekking op voorzieningen. De artikelen hebben dezelfde strekking als de artikelen 75, 76, 77 en 78 van de nWW en artikel 25 van de Invoeringswet.

Artikel 34

Dit artikel is ontleend aan artikel 11 van het KB van 4 december 1979 (Stb. 769).

Het artikel geeft een recht op ziekingeld gedurende 52 weken van 70% van de laatstelijk genoten bezoldiging en aansluitend een recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering overeenkomstig de normen van de WAO, aan de werknemer die ziek wordt tijdens de duur van de uitkering op grond van dit besluit.

De werknemer, die ziek wordt tijdens de op het minimumloon gebaseerde vervolgitkering, ontvangt echter een ziekengelduitkering ter hoogte van 70% van het bedrag dat ten grondslag ligt aan de vervolgitkering (als regel het minimumloon). Dat conform de regeling die geldt voor werknemers, die ziek worden tijdens de duur van de vervolgitkering op grond van de nWW.

De werknemer, die ziek wordt tijdens de in artikel 21, eerste of tweede lid, bedoelde periode, behoudt echter – zolang recht op ziekengeld bestaat voor het betreffende ziektegeval – recht op ziekengeld van 70% van zijn laatstelijk genoten bezoldiging ook als hij inmiddels voor een – lagere – vervolgitkering in aanmerking komt. Personen, die tijdens de duur van de vervolgitkering ziek worden en na afloop van de maximale ziekengeldperiode van 52 weken arbeidsongeschikt zijn, hebben recht op een uitkering overeenkomstig de normen van de WAO (artikel 34, tweede lid). Dat houdt in, dat voor hen aan de arbeidsongeschiktheidsuitkering niet het niveau van de vervolgitkering (het minimumloon) ten grondslag wordt gelegd, doch de laatstelijk genoten bezoldiging.

De bestaande regeling inzake opschorting van het recht op werkloosheidsuitkering tijdens de aanspraak op ziekengeld of arbeidsongeschiktheidsuitkering in artikel 11, derde lid, van het KB van 4 december 1979 (Stb. 769) is niet in het hier toegelichte artikel overgenomen, aangezien in de nWW een dergelijke regeling ontbreekt.

Wel zij verwezen naar artikel 19, eerste lid en artikel 7, eerste lid, onderdeel a. Gedurende de eerste drie maanden zal ziekengeld in mindering worden gebracht op de werkloosheidsuitkering, daarna is er sprake van een uitsluitingsgrond van het recht op uitkering.

Artikel 35

Artikel 35 regelt de uitkering aan nagelaten betrekkingen. In het KB van 4 december 1979 (Stb. 769) is deze materie geregeld in artikel 16.

De nieuwe regeling is in overeenstemming gebracht met de regeling, zoals die geldt nadat een uitkeringsgerechtigde op grond van de nWW komt te overlijden. Alsdan bestaat er voor de nagelaten betrekkingen recht op een overlijdensuitkering op grond van artikel 35 van de ZW.

De belangrijkste verschillen met de vigerende regeling zijn:

- de gelijkstelling met echtgenoten (tweede, derde en vierde lid);
- een regeling inzake uitbetaling van de uitkering tot en met de laatste dag van overlijden aan personen, die daarvoor op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komen (zevende lid).

In verband met het bepaalde in het negende lid zij opgemerkt, dat er in de in dat lid bedoelde situaties een aanspraak bestaat op overlijdensuitkering op grond van het genieten van ziekengeld of arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Artikel 36

Het eerste lid van dit artikel heeft dezelfde strekking als het eerste lid van artikel 4 van de Invoeringswet.

Het KB van 4 december 1979 (Stb. 769) blijft ook na invoering van de nWW nog van kracht ten aanzien van personen, die aan de daarin neergelegde voorschriften aanspraken ontlenu op de dag, voorafgaande aan de invoering van de nWW. Dat zolang betrokkenen nog niet de maximum uitkeringsduur als bedoeld in dat KB hebben bereikt.

Het tweede lid van dit artikel strekt ertoe de kring van personen voor wie de minimumdagloongarantie van de WW geldt uit te breiden met ongehuwd samenwonenden. Hierbij is aangesloten bij de systematiek van de Toeslagenwet.

Artikel 37

Eerste lid

Dit lid komt overeen met het zesde lid van artikel 4 van de Invoeringswet.

Tweede lid

Dit lid regelt dat voor de in het eerste lid bedoelde personen in beginsel de voorafgaande artikelen van dit besluit van toepassing zijn. De daarin gestelde voorwaarden voor het recht op uitkering gelden dus in beginsel ook voor die personen.

De bepaling inzake de hoogte van de uitkering (artikel 23) is dus ook op deze categorieën van personen van toepassing.

De bepalingen inzake de vervolguitkering zijn echter niet van toepassing op de hierbedoelde personen. In overeenstemming met de in de Invoeringswet getroffen regeling voor WW-uitkeringsgerechtigden bij invoering van de nWW zullen de in het eerste lid bedoelde personen steeds een aan de laatstelijk genoten bezoldiging gerelateerde uitkering ontvangen.

Derde tot en met achtste lid

Deze leden regelen de duur van de uitkering voor de in het eerste lid bedoelde personen. De inhoud van deze leden komt overeen met artikel 6, eerste lid, en artikel 17 van de Invoeringswet.

Voor deze personen geldt als uitgangspunt dat de huidige uitkeringsduur van het KB van 4 december 1979 (Stb. 769) en WWV tezamen in beginsel gehandhaafd blijft. Overigens zullen voor deze personen de in het tweede lid bedoelde artikelen van dit besluit van toepassing zijn.

De duur van de uitkering komt overeen met het bepaalde in artikel 19, eerste lid, onder a tot en met e, van de WWV.

Personen, die 57,5 jaar of ouder zijn bij het intreden van de werkloosheid en op de dag voorafgaande aan die, waarop de nWW in werking treedt recht hebben op een uitkering als bedoeld in het KB van 4 december 1979 (Stb. 769), hebben na afloop van de uitkering op grond van dat KB recht op een uitkering. Deze uitkering duurt tot de eerste dag van de maand waarin de 65-jarige leeftijd wordt bereikt.

Ingevolge het zesde lid zal de in artikel 18 vervatte regeling inzake samenloop van pensioen en uitkering niet van toepassing zijn op de uitkeringen van personen als bedoeld in het eerste lid.

Negende lid

Dit lid komt overeen met artikel 11 van de Invoeringswet.

Voor de in het eerste lid bedoelde personen gelden in beginsel ook de in dit besluit opgenomen bepalingen inzake de referte-eis. Door te bepalen dat die personen geacht worden aan de referte-eis te voldoen worden de organen op dit punt onnodige beoordelingen bespaard.

Artikel 38

Dit artikel bevat enkele overgangsbepalingen met betrekking tot de in artikel 6 opgenomen referte-eis.

Het artikel is ontleend aan artikel 12 van de Invoeringswet.

Voor de referte-eis als bedoeld in artikel 6 tellen in beginsel alleen weken mee, waarin men werknemer was in de zin van dit besluit, in de periode van 12 maanden, onmiddellijk voorafgaande aan het intreden van de werkloosheid.

De weken die voor de referte-eis ook meetellen betreffen in hoofdzaak:

- weken, die gelegen zijn vóór de invoering van de nWW, waarin men werknemer was in de zin van de WW of de WWV danwel weken, waarin militaire dienstplicht of vervangende dienst is vervuld;
- weken, vanaf de invoering van de nWW, waarin arbeid is verricht als werknemer in de zin van de nWW of in een arbeidsverhouding terzake waarvan betrokkene door het Rijk invaliditeitspensioen was verzekerd.

Artikel 39

Dit artikel bevat het overgangsrecht met betrekking tot de bepaling van het arbeidsverleden als bedoeld in de artikelen 21 en 24.

Het artikel komt overeen met artikel 21 van de Invoeringswet.

De bepaling sluit nauw aan bij de in artikel 38 opgenomen regeling met betrekking tot de referte-eis.

Artikel 40

Dit artikel strekt ertoe te voorkomen dat de uitkeringen van jeugdige alleenstaanden door de leeftijdsgrens, die op dit moment voor de tarief-groepindeling voor de belastingen geldt, beneden de normen van de Algemene Bijstandswet zouden dalen.

Artikel 41

Dit artikel heeft dezelfde strekking als artikel 19 van het KB van 4 december 1979 (Stb. 769).

De minimumbescherming zoals die in de minimumdagloonbepalingen van de WW was opgenomen is in het nieuwe stelsel neergelegd in de Toeslagenwet.

Artikel 42

Dit artikel komt overeen met artikel 20 van het KB van 4 december 1979 (Stb. 769).

Artikel 43

Dit artikel regelt het niet van toepassing zijn van de Algemene termijnenwet op de termijnen in enkele artikelen. Dat in overeenstemming met artikel 11, zesde lid, van het KB van 4 december 1979 (Stb. 769) en artikel 89 van de ZW.

Artikel 44

De inwerkingtreding van deze a.m.v.b. dient samen te vallen met de datum, waarop de nWW wordt ingevoerd.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf